

31973L0239

16.8.1973.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 228/3

PADOMES PIRMĀ DIREKTĪVA

(1973. gada 24. jūlijs)

par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana

(73/239/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 57. panta 2. punktu,

ņemot vērā vispārīgo programmu ⁽¹⁾ par ierobežojumu atcelšanu brīvībai veikt uzņēmējdarbību, un jo īpaši tās IV C sadaļu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā, pamatojoties uz vispārīgo programmu, ierobežojumu atcelšana attiecībā uz aģentūru un filiāļu dibināšanu tiešās apdrošināšanas jomā ir atkarīga no nosacījumu koordinācijas šās uzņēmējdarbības sākšanai un veikšanai; tā kā šī koordinācija vispirms būtu jāveic attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana;

tā kā, lai atvieglotu uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu apdrošināšanas nozarē, ir svarīgi likvidēt atšķirības valstu tiesību aktos par uzraudzību; tā kā, lai sasniegtu šo mērķi un reizē nodrošinātu pietiekamu apdrošināto un trešo personu aizsardzību visās dalībvalstīs, jo īpaši vēlams koordinēt noteikumus par finanšu garantijām, kas prasītas no apdrošināšanas uzņēmumiem;

tā kā risku klasifikācija dažādās apdrošināšanas nozarēs ir vajadzīga, lai konkrēti noteiktu, kurām darbībām vajadzīga licence, kā arī minimālo garantiju fonda apjomu, kas paredzēts katrai apdrošināšanas nozarei;

tā kā nav vēlams šo direktīvu attiecināt uz savstarpējās apdrošināšanas sabiedrībām, kas saskaņā ar to juridisko statusu atbilst

attiecīgiem drošības un finanšu garantiju nosacījumiem; tā kā šo direktīvu nevajadzētu attiecināt arī uz tādām iestādēm vairākās dalībvalstīs, kuras darbojas tikai ļoti ierobežotā jomā un kuru darbības teritorija un klienti ir noteikti ar likumu;

tā kā dažādu valstu tiesību aktos ir dažādi noteikumi attiecībā uz darbību, ko reizē veic veselības apdrošināšanā, kredītapdrošināšanā un galvojumu apdrošināšanā, kā arī atbildības apdrošināšanā, nodrošinot tiesisku aizsardzību pret trešām personām, savstarpēji vai ar citām apdrošināšanas nozarēm; tā kā šo atšķirību pastāvēšana pēc tam, kad ir atcelti ierobežojumi tiesībām veikt uzņēmējdarbību apdrošināšanas nozarēs, kas nav dzīvības apdrošināšana, nozīmētu, ka šķēršļi uzņēmējdarbības veikšanai nav likvidēti; tā kā šī problēma jārisina turpmākā koordinācijā, kas jāveic relatīvi īsā laikā;

tā kā visās dalībvalstīs uzraudzība ir jāveic visās apdrošināšanas nozarēs, uz kurām attiecas šī direktīva; tā kā šāda uzraudzība nav iespējama, ja no uzņēmumiem, kas darbojas šajās apdrošināšanas nozarēs, neprasa oficiālu atļauju; tā kā tāpēc jānosaka šādas atļaujas piešķiršanas vai atsaukšanas nosacījumi; tā kā jāparedz tiesības griezties tiesā gadījumā, ja atļauju nepiešķir vai atsauc;

tā kā attiecībā uz apdrošināšanas nozarēm, ko sauc par transporta apdrošināšanas nozarēm un kas pielikuma A punktā minētas ar 4., 5., 6., 7. un 12. numuru, un kredītapdrošināšanas nozarēm, kas pielikuma A punktā minētas ar 14. un 15. numuru, ir vēlams ieviest brīvākus noteikumus, ņemot vērā pastāvīgās svārstības darījumos ar precēm un kredītiem;

tā kā centieni izstrādāt kopīgu metodi tehnisko rezervju aprēķināšanai ir aktuāls jautājums Kopienas mērogā; tā kā tāpēc koordināciju šinī jomā, kā arī jautājumus, kas attiecas uz ieguldījumu kategoriju noteikšanu un aktīvu novērtēšanu, ir vēlams paredzēt turpmākās direktīvās;

⁽¹⁾ OV 2, 15.1.1962., 36/62. lpp.

⁽²⁾ OV C 27, 28.3.1968., 15. lpp.

⁽³⁾ OV 158, 18.7.1967., 1. lpp.

tā kā, lai apdrošināšanas uzņēmumi varētu pildīt savas apdrošināšanas saistības, tiem jābūt pietiekami nodrošinātiem ne tikai ar tehniskām rezervēm, bet arī ar papildrezervēm, tā sauktajām maksāspējas rezervēm, kas ir brīvi līdzekļi nodrošinājumam pret svārstībām darījumos; tā kā, lai nodrošinātu to, ka prasības šādā nolūkā izvirza saskaņā ar objektīviem kritērijiem, radot vienādus konkurences apstākļus vienāda lieluma uzņēmumiem, ir vēlams nodrošināt to, ka šādas rezerves saista ar visu uzņēmuma darījumu kopējo apjomu, nosakot tās pēc diviem drošības kritērijiem, viens no kuriem pamatojas uz prēmijām, bet otrs – uz prasībām;

tā kā ir vēlams prasīt obligātu garantiju fondu, kas atbilst riska nopietnībai attiecīgajā apdrošināšanas nozarē, lai nodrošinātu to, ka izveidotajiem uzņēmumiem ir pietiekami daudz līdzekļu, un ka, veicot darījumus, maksāspējas rezerves noteikti neklūst mazākas par drošības minimumu;

tā kā ir jāparedz noteikumi gadījumiem, kad uzņēmumam finansiālā stāvokļa dēļ var rasties grūtības pildīt apdrošināšanas saistības;

tā kā koordinētos noteikumus par uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu Kopienā tiešās apdrošināšanas nozarē vajadzētu piemērot visiem uzņēmumiem, kas ienāk tirgū, kā arī aģentūrām un filiālēm, ja uzņēmuma galvenais birojs atrodas ārpus Kopienas; tā kā attiecībā uz uzraudzības metodēm tomēr ir vēlams paredzēt īpašus noteikumus šādām aģentūrām vai filiālēm, ņemot vērā, ka to uzņēmumu aktīvi, kuriem tās pieder, atrodas ārpus Kopienas;

tā kā tomēr vajadzētu ļaut atkāpties no šiem īpašajiem nosacījumiem, ievērojot principu, ka šādām aģentūrām un filiālēm nevajadzētu radīt labvēlīgākus apstākļus kā Kopienas uzņēmumiem;

tā kā daži pagaidu noteikumi vajadzīgi tāpēc, lai jau esošie mazie un vidēji lieli uzņēmumi varētu pielāgoties prasībām, kas dalībvalstīs jāuzliek saskaņā ar šo direktīvu, piemērojot Līguma 53. pantu;

tā kā ir svarīgi garantēt vienādu koordinētu noteikumu piemērošanu un šajā sakarā radīt ciešu sadarbību starp Komisiju un dalībvalstīm minētajā jomā,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I sadaļa-Vispārīgi noteikumi

1. pants

Šī direktīva attiecas uz pašnodarbinātu darbību sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas jomā, ko veic apdrošināšanas uzņēmumi, kuri izveidoti dalībvalstīs vai grib tajās darboties apdrošināšanas nozarēs, kas noteiktas šīs direktīvas pielikumā.

2. pants

Šī direktīva neattiecas uz:

1. Šāda veida apdrošināšanu:

- a) dzīvības apdrošināšanu, kas ir apdrošināšanas nozare, kura ietver dzīvības apdrošināšanu tikai līdz noteiktam vecumam, tikai dzīvības riska apdrošināšanu, dzīvības apdrošināšanu līdz noteiktam vecumam vai pret pāragru nāvi, dzīvības apdrošināšanu ar prēmiju atmaksāšanu, tontīnu, laulības apdrošināšanu un dzimšanas apdrošināšanu;
- b) regulāriem maksājumiem;
- c) papildapdrošināšanu, ko veic dzīvības apdrošināšanas uzņēmumi un kas ietver apdrošināšanu pret ievainojumiem, kuri rada darbaspēju zudumu, apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem, kas izraisa nāvi, apdrošināšanu pret invaliditāti, kas radusies nelaimes gadījuma vai slimības dēļ, ja šie dažādie apdrošināšanas veidi papildina dzīvības apdrošināšanu;
- d) apdrošināšanu, kas ir daļa no likumos noteiktās sociālā nodrošinājuma sistēmas;
- e) apdrošināšanu, kāda ir Īrijā un Apvienotajā Karalistē un ko sauc par "neanulējamu ilgtermiņa veselības apdrošināšanu"

2. Šādām operācijām:

- a) kapitāla izpiršanas operācijām, kas noteiktas katras dalībvalsts tiesību aktos;
- b) sociālā nodrošinājuma un pašpalīdzības institūciju operācijām, kuru izmaksātās atlīdzības apjoms ir atkarīgs no līdzekļiem, kas tām pieejami, un kuros dalībnieku ieguldījumu nosaka, pamatojoties uz vienotu likmi;
- c) operācijām, ko veic organizācijas, kuras nav juridiskas personas, nolūkā nodrošināt dalībniekiem savstarpēju apdrošināšanu bez prēmiju maksājumiem vai tehnisku rezervju izveides;

- d) kamēr nav notikusi koordinācija, ko paredzēts īstenot četros gados pēc šīs direktīvas izziņošanas, eksporta kredītapdrošināšanas operācijām uz valsts rēķina vai ar tās atbalstu.

3. pants

1. Šī direktīva neattiecas uz savstarpējās apdrošināšanas sabiedrībām, ja tās ievēro šādus nosacījumus:

- statūtos paredz noteikumus par papildieguldījumu piesaistīšanu vai savas izmaksājamās atlīdzības apjoma samazināšanu,
 - neapdrošina atbildības riskus-ja vien tajos nav ietverta papildapdrošināšana pielikuma C daļas nozīmē-vai kredītriskus un galvojuma riskus,
 - gada ienākumi no ieguldījumiem par darījumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, nav lielāki par vienu miljonu norēķinu vienību,
- un
- vismaz pusi ienākumu no ieguldījumiem par darījumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, ienes personas, kas ir savstarpējās apdrošināšanas sabiedrības dalībnieki.

2. Šī direktīva turklāt neattiecas uz savstarpējās apdrošināšanas sabiedrībām, kuras ar citām līdzīgām sabiedrībām noslēgušas nolīgumus, kas paredz pilnīgu pārāpdrošināšanu to izdotajām apdrošināšanas polisēm vai saskaņā ar kuriem uzņēmumi cesionāri uzņemas uzņēmumu cedentu saistības, kas izriet no šādām polisēm.

Šādā gadījumā uz uzņēmumu cesionāru attiecas šās direktīvas noteikumi.

4. pants

Šī direktīva neattiecas uz šādām iestādēm, ja vien kompetences sakarā nav grozīti to statūti vai tiesību akti:

a) Vācijā

uz publisko tiesību subjektiem, kam pieder monopols (Monopolanstalten):

1. Badische Gebäudeversicherungsanstalt, Karlsruhe.
2. Bayerische Landesbrandversicherungsanstalt, Munich.

3. Bayerische Landestierversicherungsanstalt, Schlachtviehversicherung, Munich.

4. Braunschweigische Landesbrandversicherungsanstalt, Brunswick.

5. Hamburger Feuerkasse, Hamburg.

6. Hessische Brandversicherungsanstalt (Hessische Brandversicherungskammer), Darmstadt.

7. Hessische Brandversicherungsanstalt, Kassel.

8. Hohenzollernsche Feuerversicherungsanstalt, Sigmaringen.

9. Lippische Landesbrandversicherungsanstalt, Detmold.

10. Nassauische Brandversicherungsanstalt, Wiesbaden.

11. Oldenburgische Landesbrandkasse, Oldenburg.

12. Ostfriesische Landschaftliche Brandkasse, Aurich.

13. Feuersozietät Berlin, Berlin.

14. Württembergische Gebäudebrandversicherungsanstalt, Stuttgart.

Tomēr teritoriālo kompetenci neuzskata par grozītu, ja, apvienojoties minētajām iestādēm, jaunajai iestādei saglabājas iepriekšējo iestāžu teritoriālā kompetence; neuzskata par grozītu arī kompetenci attiecībā uz apdrošināšanas nozarēm, ja viena no šīm iestādēm šajā pašā teritorijā pārņem vienu vai vairākas citas šādas iestādes nozares.

Uz šādiem uzņēmumiem ar valsts kapitāla daļu:

1. Postbeamtenkrankenkasse.
2. Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten;

b) Francijā

uz šādām iestādēm:

1. Caisse départementale des incendies des Ardennes.
2. Caisse départementale des incendies de la Côte-d'Or.
3. Caisse départementale des incendies de la Marne.
4. Caisse départementale des incendies de la Meuse.

- 5. Caisse départementale des incendies de la Somme.
- 6. Caisse départementale grêle du Gers.
- 7. Caisse départementale grêle de l'Hérault;

c) Īrijā

Voluntary Health Insurance Board;

d) Itālijā

The Cassa di Previdenza per l'assicurazione degli sportivi (Sportass);

e) Apvienotajā Karalistē

The Crown Agents.

b) uzņēmums, kurš atver filiāli vai aģentūru šajā dalībvalstī, bet kura galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī;

c) uzņēmums, kas, saņemis prasīto licenci saskaņā ar a) vai b) apakšpunktu, izvērs savus darījumus šajā valstī citās apdrošināšanas nozarēs;

d) uzņēmums, kas, saskaņā ar 7. panta 1. punktu saņemis licenci darboties kādā valsts teritorijas daļā, paplašina savus darījumus ārpus šīs daļas.

3. Lai piešķirtu licenci, dalībvalstis neprasa iemaksu vai garantiju.

5. pants

Šajā direktīvā:

- a) "norēķinu vienība" nozīmē Eiropas Investīciju bankas Statūtu 4. pantā definēto vienību;
- b) "atbilstīgi aktīvi" nozīmē apdrošināšanas saistību, kas izteiktas noteiktā valūtā, pārstāvēšanu ar aktīviem, kas izteikti vai realizējami tajā pašā valūtā;
- c) "aktīvu lokalizācija" nozīmē, ka dalībvalstī ir kustami vai nekustami aktīvi, bet tas nav uzskatāms par prasību iekļāt kustamo īpašumu vai uz nekustamo īpašumu attiecināt ierobežojumus, piemēram, hipotēku reģistrāciju. Aktīvus, kas ir prasības pret parādniekiem, uzskata par tādiem aktīviem, kas atrodas dalībvalstī, kurā tie realizējami.

II sadaļa - Noteikumi, kas attiecas uz uzņēmumiem, kuru galvenais birojs atrodas Kopienā.

A iedaļa : Darbības sākšanas nosacījumi

6. pants

1. Katra dalībvalsts nosaka, ka vajadzīga oficiāla licence, lai tās teritorijā sāktu uzņēmējdarbību tiešās apdrošināšanas nozarē.

2. Attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde izsniedz šādu licenci, ja to lūdz:

- a) uzņēmums, kas izveido galveno biroju šajā valstī;

7. pants

1. Licence ir derīga visā valsts teritorijā tiktāl, ciktāl to ļauj valsts tiesību akti, ja vien pretendents nav lūdzis licenci veikt darījumus tikai daļā valsts teritorijas.

2. Licenci piešķir noteiktai apdrošināšanas nozarei. Tā ir derīga visai nozarei, ja vien pretendents nav nodomājis apdrošināt tikai daļu no riskiem, kas iekļauti attiecīgajā nozarē, kā tie uzskaitīti pielikuma A punktā.

Tomēr:

- a) jebkura dalībvalsts var piešķirt licenci jebkurai nozaru grupai, kas norādīta pielikuma B punktā, ja tā šādai licencei pievieno attiecīgu apzīmējumu, kas norādīts minētajā punktā;
- b) licence, kas piešķirta vienai apdrošināšanas nozarei vai nozaru grupai, ir derīga arī tādu apakšrisku apdrošināšanai, kas iekļauti citā nozarē, ja ir ievēroti pielikuma C punktā norādītie nosacījumi;

c) kamēr nav notikusi koordinācija, kas jāveic četros gados pēc šīs direktīvas izziņošanas, Vācijas Federatīvā Republika var uzturēt spēkā noteikumu, kas tās teritorijā aizliedz reizē veikt darījumus veselības apdrošināšanā, kredītapdrošināšanā un galvojumu apdrošināšanā, kā arī atbildības apdrošināšanā, nodrošinot tiesisku aizsardzību pret trešām personām savstarpēji vai ar citām nozarēm.

8. pants

1. Dalībvalstis nosaka, ka uzņēmumiem, kuri darbojas to teritorijā un kuriem vajadzīgas licences,

a) jābūt kādā no šādām formām:

— Beļģijas Karalistē:

“société anonyme/naamloze vennootschap”, “société en commandite par actions/vennootschap bij wijze van geldschieting op aandelen”, “association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsmaatschappij”, “société coopérative/cooperative vennootschap”,

— Dānijā:

“Aktieselskaber” (akciju sabiedrības), “gensidige selskaber” (pašpalīdzības biedrības),

— Vācijas Federatīvajā Republikā:

“Aktiengesellschaft”, “Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, “Öffentlich-rechtliches Wettbewerbs-Versicherungsunternehmen”,

— Francijas Republikā:

“société anonyme”, “société à forme mutuelle”, “mutuelle”, “union de mutuelles”,

— Īrijas Republikā:

“incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”

— Itālijas Republikā:

“società per azioni”, “società cooperativa”, “mutua di assicurazione”

— Luksemburgas Lielhercogistē:

“société anonyme”, “société en commandite par actions”, “association d’assurances mutuelles”, “société coopérative”,

— Nīderlandes Karalistē:

“naamloze vennootschap”, “onderlinge waarborgmaatschappij”, “coöperative vereniging”,

— Apvienotajā Karalistē:

“incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, “societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, “societies registered under the Friendly Societies Act”, Lloyd’s underwriters.

Turklāt vajadzības gadījumā dalībvalstis var izveidot uzņēmumus saskaņā ar jebkuru zināmo publisko tiesību formu ar noteikumu, ka šādi uzņēmumi nodarbojas ar apdro-

šināšanas operācijām ar nosacījumiem, kas ir līdzvērtīgi kā tiem uzņēmumiem, kurus reglamentē privātās tiesības;

b) jānodarbojas vienīgi ar apdrošināšanu un no tās tieši izrietošām operācijām, neveicot citus komercdarījumus;

c) jāiesniedz darbības plāns saskaņā ar 9. panta noteikumiem;

d) jābūt obligātam garantiju fondam, kas paredzēts 17. panta 2. punktā.

2. Uzņēmumam, kas vēlas saņemt licenci darbības izvēšanai citās nozarēs vai, gadījumā, kas minēts 6. panta 2. punkta d) apakšpunktā, citās teritorijas daļās, jāiesniedz darbības plāns saskaņā ar 9. panta noteikumiem attiecībā uz šīm citām nozarēm vai citām teritorijas daļām.

Turklāt tam jāpierāda, ka tam ir 16. pantā paredzētās maksātpējas rezerves, un, ja attiecībā uz šīm citām nozarēm 17. panta 2. punkta noteikumos prasīts lielāks minimālais garantiju fonds nekā iepriekš, - to, ka tam šāds fonds ir.

3. Šie koordinācijas pasākumi neliedz dalībvalstīm piemērot noteikumus, kas paredz, ka direktoriem un vadītājiem vajadzīga tehniska kvalifikācija vai ka jāiesniedz dibināšanas dokuments vai statūti, vispārīgie un īpašie polišu nosacījumi, tarifi un visa cita dokumentācija, kas vajadzīga pienācīgas uzraudzības veikšanai.

4. Iepriekš minētie noteikumi nevar paredzēt, ka, izskatot licences lūgumu, jāņem vērā attiecīgā tirgus ekonomikas vajadzības.

9. pants

Darbības plānā, kas minēts 8. panta 1. punkta c) apakšpunktā, jābūt šādiem datiem vai pierādījumiem:

a) riski, kurus uzņēmums paredz apdrošināt; vispārīgie un īpašie paredzētās polises nosacījumi;

b) tarifi, kurus paredzēts piemērot katrā darījumu kategorijā;

c) galvenie pārāpdrošināšanas principi;

- d) minimālā garantiju fonda struktūra;
- e) aprēķini par izdevumiem, kas saistīti ar administratīvo pakalpojumu ieviešanu un darījumu aizsardzības nodrošinājumu; finanšu līdzekļi, no kuriem paredzēts tos segt;

un pirmajos trijos finanšu gados arī:

- f) to vadības izdevumu aprēķini, kas nav ieviešanas izmaksas, un, konkrēti, kārtējos vispārējos izdevumus un komisijas naudu;
- g) aprēķini, kas saistīti ar prēmijām vai ieguldījumiem un prasībām;
- h) paredzamā bilance;
- i) aprēķini, kas saistīti ar finanšu līdzekļiem, kas paredzēti apdrošināšanas saistību segšanai un maksāspējas rezerves nodrošināšanai.

Tomēr a) un b) apakšpunktā minētie dati nav vajadzīgi attiecībā uz riskiem, kas pielikuma A punktā ir klasificēti ar 4., 5., 6., 7. un 12. numuru, un b) apakšpunktā minētie dati nav vajadzīgi attiecībā uz riskiem, kas pielikuma A punktā klasificēti ar 14. un 15. numuru. Dati, kas norādīti a) un b) apakšpunktā, nav vajadzīgi attiecībā uz riskiem, kas minētajā pielikuma punktā klasificēti ar 11. numuru.

10. pants

1. Katra dalībvalsts prasa, lai uzņēmumi, kuri šajā dalībvalstī vēlas saņemt atļauju aģentūras vai filiāles atvēršanai un kuru galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, ievēro šādus nosacījumus:

- a) iesniedz savus statūtus, kā arī direktoru un vadītāju sarakstu;
- b) uzrāda sertifikātu, ko izdevušas kompetentās iestādes valstī, kurā atrodas galvenais birojs, norādot apdrošināšanas nozares, kurās uzņēmumam ir tiesības darboties, apliecinot, ka tam ir minimālais garantiju fonds vai, ja tas ir lielāks, - minimālās maksāspējas rezerves, kas aprēķinātas saskaņā ar 16. panta 3. punktu, un norādot, kurus riskus uzņēmums apdrošina, kā arī finanšu līdzekļus, kas minēti 11. panta 1. punkta e) apakšpunktā;
- c) iesniedz darbības plānu saskaņā ar 11. pantu;
- d) ieceļ pilnvarotu pārstāvi, kura pastāvīgā dzīvesvieta un uzturēšanās vieta atrodas uzņēmējā valstī un kuram ir attiecīgas pilnvaras, lai uzņēmuma vārdā uzņemtos saistības pret trešām

personām, kā arī pārstāvētu to attiecībā ar uzņēmējas valsts iestādēm un tiesām; ja pārstāvis ir juridiska persona, tā galvenajam birojam jāatrodas uzņēmējā valstī, un savukārt jāieceļ iepriekš minētajiem nosacījumiem atbilstīga persona, kas to pārstāv. Dalībvalsts nevar iecelto pārstāvi noraidīt, izņemot gadījumu, kad tam nav vajadzīgās reputācijas vai tehniskās kvalifikācijas, kāda vajadzīga to uzņēmumu direktoriem, kuru galvenais birojs atrodas attiecīgajā valstī.

Attiecībā uz Lloyd's sabiedrību, gadījumā, ja uzņēmējā valstī notiek tiesas prāva sakarā ar apdrošināšanas saistībām, pret apdrošinātajām personām nedrīkst izturēties sliktāk kā tad, ja prāva būtu ierosināta sakarā ar vienkāršākiem darījumiem. Tāpēc pilnvarotajam pārstāvim jābūt attiecīgi pilnvarotam, lai pret viņu varētu uzsākt tiesvedību un tādējādi viņš varētu radīt saistības Lloyd's apdrošinātājiem.

2. Katra dalībvalsts nosaka, ka uzņēmumiem, kas grib saņemt licenci, lai izvērstu aģentūras vai filiāles darījumus citās nozarēs vai citās valsts teritorijas daļās, kā paredzēts 6. panta 2. punkta d) apakšpunktā, jāiesniedz darbības plāns saskaņā ar 11. pantu un jāievēro šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētie nosacījumi.

3. Šie koordinācijas pasākumi neliedz dalībvalstīm ieviest noteikumus, kas paredz, ka visiem apdrošināšanas uzņēmumiem jāiesniedz apstiprināšanai vispārīgie un īpašie polišu nosacījumi, tarifi un visa cita dokumentācija, kas vajadzīga pienācīgas uzraudzības veikšanai.

4. Iepriekš minētie noteikumi nevar paredzēt, ka lūgumus piešķirt licenci izskata atkarībā no attiecīgā tirgus ekonomikas vajadzībām.

11. pants

1. Aģentūras vai filiāles darbības plānā, kas minēts 10. panta 1. punkta c) apakšpunktā, jābūt šādiem datiem vai pierādījumiem:

- a) riski, kurus uzņēmums apņemas apdrošināt uzņēmējā valstī; vispārīgie un konkrētie paredzētās polises nosacījumi;
- b) tarifi, kurus uzņēmums paredz izmantot katrā darījumu kategorijā;

- c) galvenie pārāpdrošināšanas principi;
- d) uzņēmuma maksātspējas rezerve, kas minēta 16. un 17. pantā;
- e) aprēķini par izdevumiem, kas saistīti ar administratīvo pakalpojumu ieviešanu un darījumu drošību; finanšu līdzekļi, no kuriem paredzēts tos segt;

un pirmajos trijos finanšu gados arī:

- f) vadības izdevumu aprēķini;
- g) aprēķini, kas saistīti ar prēmijām vai ieguldījumiem un prasībām jaunu darījumu sakarā;
- h) paredzamā aģentūras vai filiāles balance.

Tomēr a) un b) apakšpunktā minētie dati nav vajadzīgi attiecībā uz riskiem, kas pielikuma A punktā ir klasificēti ar 4., 5., 6., 7. un 12. numuru, un b) apakšpunktā minētie dati nav vajadzīgi attiecībā uz riskiem, kas pielikuma A punktā klasificēti ar 14. un 15. numuru. Dati, kas norādīti a) un b) apakšpunktā, nav vajadzīgi attiecībā uz riskiem, kas minētajā pielikuma punktā klasificēti ar 11. numuru.

2. Darbības plānam jāpievieno balance un uzņēmuma peļņas un zaudējumu pārskats par katru no pēdējiem trim finanšu gadiem. Ja uzņēmums vēl nav darbojies trīs finanšu gadus, tam jāiesniedz pārskati tikai par tiem finanšu gadiem, kuros tas darbojies.

Attiecībā uz Lloyd's sabiedrību, balances un peļņas un zaudējumu pārskata publikāciju aizstāj ar obligātiem gada tirdzniecības pārskatiem par apdrošināšanas darījumiem un tiem pievieno ar zvērestu apliecinātu rakstisku liecību, kas apstiprina, ka par katru apdrošinātāju ir izsniegta revidenta apliecība, un kas pierāda, ka saistības, kas izriet no šiem darījumiem, pilnībā sedz aktīvi. Šiem dokumentiem jāļauj iestādēm gūt priekšstatu par sabiedrības maksātspēju.

3. Darbības plānu kopā ar to iestāžu atzinumiem, kuras ir kompetentas izsniegt licences, pārsūta tās valsts kompetentajām iestādēm, kurā atrodas uzņēmuma galvenais birojs. Pēdējās minētās iestādes paziņo savu viedokli pirmajām minētajām iestādēm trīs mēnešos pēc dokumentu saņemšanas. Ja šajā laikā tās savu viedokli nav paziņojušas, uzskata, ka tas ir labvēlīgs.

12. pants

Visi lēmumi atteikt licenci precīzi jāpamato un jāpaziņo attiecīgajam uzņēmumam.

Katra dalībvalsts paredz tiesības atteikuma gadījumā griezties tiesā.

Šādas tiesības paredz arī tādā gadījumā, ja kompetentās iestādes sešos mēnešos pēc tā saņemšanas nav izskatījušas lūgumu piešķirt licenci.

B iedaļa : Darījumu veikšanas nosacījumi

13. pants

Dalībvalstis savā starpā cieši sadarbojas, uzraugot pilnvaroto uzņēmumu finansiālo stāvokli.

14. pants

Tās dalībvalsts uzraudzības iestāde, kurā atrodas uzņēmuma galvenais birojs, pārbauda uzņēmuma maksātspēju saistībā ar visiem darījumiem. Citu dalībvalstu uzraudzības iestādes piegādā iepriekš minētai iestādei visu informāciju, kas vajadzīga, lai tā varētu veikt šādu pārbaudi.

15. pants

1. Katra dalībvalsts, kurā notiek darījumi, lūdz uzņēmumu nodrošināt pietiekamas tehniskās rezerves.

Šādu rezervju apjomu nosaka saskaņā ar noteikumiem, kas izstrādāti katrā valstī, vai, ja šādu noteikumu nav, - saskaņā ar attiecīgās valsts praksi.

2. Tehniskajām rezervēm jābūt nodrošinātām ar līdzvērtīgiem un atbilstīgiem aktīviem, kas atrodas katrā valstī, kurā veic darījumus. Dalībvalstis tomēr var ļaut atkāpties no noteikumiem attiecībā uz atbilstīgiem aktīviem un aktīvu lokalizāciju.

Ņemot vērā Luksemburgas Lielhercogistes īpašo stāvokli, tā tikmēr, kamēr nav koordinēti tiesību akti par uzņēmumu darbības pārtraukšanu, var uzturēt spēkā tehnisko rezervju garantijas sistēmu, kas pastāv laikā, kad šī direktīva stājas spēkā.

Tās valsts noteikumi, kurā notiek darījumi, nosaka šādu aktīvu veidu un, vajadzības gadījumā, cik tos var izmantot tehnisko rezervju nodrošināšanai, kā arī paredz noteikumus šādu aktīvu novērtēšanai.

3. Ja dalībvalsts atļauj nodrošināt tehniskās rezerves ar prasībām pret pārāpdrošinātājiem, tā nosaka atļauto procentuālo daļu. Šādā gadījumā tā var neprasīt lokalizēt savā teritorijā aktīvus, kas ir šādas prasības, neatkarīgi no 2. punkta noteikumiem.

4. Tās dalībvalsts uzraudzības iestāde, kurā atrodas uzņēmuma galvenais birojs, pārbauda, vai uzņēmuma bilanci attiecībā uz tehniskajām rezervēm ir aktīvi, kas ir līdzvērtīgi apdrošināšanas saistībām, kādas tas uzņēmis visās valstīs, kur veic darījumus.

16. pants

1. Katra dalībvalsts liek uzņēmumiem, kuru galvenais birojs atrodas tās teritorijā, izveidot pietiekamas maksātspējas rezerves tā darījumiem kopumā.

Maksātspējas rezerves atbilst uzņēmuma aktīviem, bez paredzamiem pasīviem, atskaitot nemateriālās vērtības. Jo īpaši jāņem vērā:

- apmaksātais pamatkapitāls vai savstarpējās apdrošināšanas sabiedrībām - reālais sākumfonds,
- viena puse no pamatkapitāla vai sākumfonda, kurš vēl nav apmaksāts, ja apmaksātā daļa ir 25 % no šā kapitāla vai fonda,
- rezerves (obligātās un brīvās rezerves), kas neatbilst apdrošināšanas saistībām,
- peļņas sadalījumu,
- savstarpējās vai savstarpēja tipa apdrošināšanas sabiedrībām ar mainīgiem ieguldījumiem, — visas prasības, kas tām attiecīgajā finanšu gadā ir pret to dalībniekiem sakarā ar papildieguldījumiem līdz vienai pusei no starpības starp maksimālajiem ieguldījumiem un faktiski saņemtajiem ieguldījumiem, ievērojot nepārkāpjamu robežu 50 % no rezervēm,
- pēc uzņēmuma lūguma, ja tas sniedz attiecīgus pierādījumus, un ar visu to dalībvalstu uzraudzības iestāžu piekrišanu, kurās uzņēmums darbojas, — visas slēptās rezerves, kas rodas no

aktīvu nepietiekamas novērtēšanas vai pasīvu pārvērtēšanas bilanci, ja vien šādas slēptās rezerves nav izņēmums.

Tehnisko rezervju pārvērtēšanu nosaka, salīdzinot tās ar apjomu, ko uzņēmums aprēķina saskaņā ar valsts noteikumiem; tomēr līdz turpmākai tehnisko rezervju koordinācijai, apjomu, kas ir vienāds ar 75 % no starpības starp rezervēm, kuras paredzētas neapmaksātiem riskiem, ko uzņēmums aprēķina pēc vienotas likmes, piemējam piemērojot minimālo procentu, un apjomu, kuru iegūtu, rēķinot rezerves līgumu pēc līguma, ja valsts likumi ļauj izvēlēties no šīm divām metodēm, var ieskaitīt maksātspējas rezervēs līdz pat 20 %.

2. Maksātspējas rezerves nosaka, pamatojoties vai nu uz gada prēmiju, vai ieguldījumu apjomu, vai uz vidējo prasību apjomu pēdējos trijos finanšu gados. Tomēr, lai aprēķinātu vidējo prasību apjomu uzņēmumiem, kas būtībā apdrošina tikai vienu vai vairākus riskus, kuri saistīti ar vētru, krusu vai salu, par bāzes laikposmu uzskata pēdējos septiņus gadus.

3. Saskaņā ar 17. panta noteikumiem, maksātspējas rezervēm jābūt vienādām ar augstāko no šiem diviem rezultātiem:

pirmais rezultāts (pamatojas uz prēmijām):

- summē prēmijas vai ieguldījumus (tostarp ar prēmijām vai ieguldījumiem saistītos papildmaksājumus), kas pēdējā finanšu gadā pienākas par visiem tiešajiem darījumiem visos finanšu gados,
- šai summai pieskaita visas prēmijas, kas saņemtas par pārāpdrošināšanu pēdējā finanšu gadā,
- no šīs summas atņem to prēmiju vai ieguldījumu kopsummu, kas pēdējā finanšu gadā anulēta, kā arī nodokļu un nodevu kopsummu, kas saistīti ar tām prēmijām vai ieguldījumiem, kuri ieskaitīti kopsummā.
- Šādi iegūtu summu sadala divās daļās, pirmajā ieskaitot 10 miljonus norēķinu vienību, otrajā atstājot atlikumu; no katras daļas attiecīgi aprēķina 18 % un 16 % un tad saskaita.

Pirmo rezultātu iegūst, reizinot šādi aprēķinātu summu ar koeficientu, kas ir attiecība starp to pēdējā finanšu gada prasību apjomu, kas uzņēmumam paliek, atskaitot maksājumus par pārāpdrošināšanu, un prasību kopapjomu; šis koeficients noteikti nedrīkst būt mazāks par 50 %.

Otrais rezultāts (pamatojas uz prasībām):

- summē prasības, kas apmaksātas tiešajos darījumos (neatskaitot prasības, ko maksājuši pārāpdrošinātāji un retrocesionāri) laikā, kas norādīts 2. punktā,
- šai summai pieskaita prasības, kas apmaksātas par pārāpdrošināšanu un retrocesijām, kas veiktas šajā pašā laikā,
- šai summai pieskaita uzkrājumus vai rezerves par nesamaksātām prasībām, kas radušās pēdējā finanšu gada beigās gan par tiešajiem darījumiem, gan arī par pārāpdrošināšanas līgumiem,
- no šīs summas atņēma prasību apjomu, kas samaksāts 2. punktā norādītajā laikā,
- no atlikušās summas atskaita uzkrājumus vai rezerves, kas paredzētas nenomaksātām prasībām, kuras radušās otrā finanšu gada sākumā, kas ir pirms pēdējā finanšu gada, par kuru veikti aprēķini gan par tiešajiem darījumiem, gan pārāpdrošināšanas līgumiem.

Saskaņā ar 2. punktā noteikto bāzes laikposmu vienu trešdaļu vai vienu septiņdaļu no šādi iegūtas summas sadala divās daļās, pirmajā ieskaitot septiņus miljonus norēķinu vienību, bet otrajā atstājot atlikumu; no katras daļas attiecīgi aprēķina 26 % un 23 % un tad saskaita.

Otro rezultātu iegūst, reizinot šādi iegūtu summu ar koeficientu, kas ir attiecība starp to pēdējā finanšu gada prasību apjomu, kurš paliek pēc maksājumiem par pārāpdrošināšanu un prasību kopapjomu minētajā finanšu gadā; šis koeficients noteikti nedrīkst būt mazāks par 50 %.

4. Veselības apdrošināšanā, kur izmanto tādas pašas tehniskās papēmienu kā dzīvības apdrošināšanā, katru procentuālo daļījumu, ko piemēro 3. punktā minētajām daļām, samazina trīskārt, ja:

- maksājamās prēmijas aprēķina, pamatojoties uz slimību tabulām saskaņā ar matemātiskām metodēm, ko izmanto apdrošināšanā,
- palielinoties vecumam, izveido rezerves,
- iekasē papildu prēmiju, lai izveidotu pietiekamas drošības rezerves,
- apdrošinātājs var anulēt līgumu tikai līdz trešā apdrošināšanas gada beigām,

- līgumā paredz prēmiju palielināšanas vai maksājumu samazināšanas iespēju pat jau noslēgtajos līgumos.

5. Lloyd's sabiedrībā tos pirmā rezultāta aprēķinus attiecībā uz prēmijām, kas minēti 3. punktā, veic, pamatojoties uz tīrajām prēmijām, kuras reizina ar nemainīgiem procentiem, ko katru gadu nosaka štata revidents. Šos nemainīgos procentus aprēķina, pamatojoties uz visjaunākajiem statistikas datiem par samaksāto komisijas naudu.

Visus datus kopā ar attiecīgajiem aprēķiniem nosūta to valstu iestādēm, kurās Lloyd's sabiedrība darbojas.

17. pants

1. Garantiju fonds ir viena trešdaļa no maksātspējas rezerves.

2. a) Garantiju fonds tomēr nevar būt mazāks par:

- 400 000 norēķinu vienībām gadījumā, ja apdrošina visus vai kādu no riskiem, kas ietverts vienā no pielikuma A punkta nozarēm ar 10., 11., 12., 13., 14. un 15. numuru,
- 300 000 norēķinu vienībām gadījumā, ja apdrošina visus vai kādu no riskiem, kas ietverts vienā no pielikuma A punkta nozarēm ar 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. un 16. numuru,
- 200 000 norēķinu vienībām gadījumā, ja apdrošina visus vai kādu no riskiem, kas ietverts vienā no pielikuma A punkta nozarēm ar 9. un 17. numuru;

b) ja uzņēmuma darījumi attiecas tikai uz dažām nozarēm vai dažiem riskiem, ņem vērā tikai to nozari vai risku, kuram vajadzīga vislielākā summa;

c) savstarpējās apdrošināšanas un savstarpējās apdrošināšanas tipa sabiedrībām dalībvalstis var ļaut samazināt obligāto garantiju fondu par vienu ceturtdaļu.

18. pants

1. Dalībvalstis neparedz nekādus noteikumus attiecībā uz to aktīvu izvēli, kuri pārsniedz 15. pantā minētās tehniskās rezerves.

2. Saskaņā ar 15. panta 2. punktu, 20. panta 1. un 3. punktu un 22. panta 1. punkta pēdējo daļu dalībvalstis neliedz brīvi rīkoties ar kustamiem vai nekustamiem aktīviem, kas ir daļa no atļautu darījumu aktīviem.

Vācijas Federatīvā Republika līdz turpmākai noteikumu koordinācijai attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu dzīvības apdrošināšanas nozarē tomēr var saglabāt ierobežojumus attiecībā uz aktīvu brīvu izmantošanu veselības apdrošināšanā 16. panta 4. punkta nozīmē tiktāl, ciktāl brīva to aktīvu izmantošana, kas ir matemātiskās rezerves, notiek saskaņā ar "Treuhänder" līgumu.

Kamēr nav veikti turpmāki koordinācijas pasākumi, Dānijas Karaliste tomēr var saglabāt savus tiesību aktus, kas ierobežo tādu aktīvu brīvu izmantošanu, kurus apdrošināšanas uzņēmumi izveidojuši, lai segtu pensijas, kas maksājamas saskaņā ar obligāto apdrošināšanu pret darba traumām.

3. Šie noteikumi neliedz veikt nevienu pasākumu, ko dalībvalstis, ievērojot tās valsts noteikumus, kurā notiek uzņēmējdarbība, saskaņā ar 15. panta 2. punktu un aizstāvēt apdrošināto intereses, ir tiesīgas veikt kā attiecīgo uzņēmumu īpašnieki, dalībnieki vai partneri.

19. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai visi uzņēmumi, kuru galvenais birojs atrodas to teritorijā, sagatavotu gada pārskatus par finanšu stāvokli un maksātspēju, ietverot visus darījumu veidus.

2. Dalībvalstis prasa, lai uzņēmumi, kas darbojas to teritorijā, periodiski iesniedz pārskatus kopā ar statistikas dokumentiem, kas vajadzīgi uzraudzībai. Kompetentas uzraudzības iestādes nodrošina cita citu ar uzraudzībai vajadzīgajiem dokumentiem un informāciju.

20. pants

1. Ja uzņēmums neievēro 15. panta noteikumus, tās valsts uzraudzības iestāde, kurā uzņēmums darbojas, var aizliegt aktīvu brīvu izmantošanu minētajā valstī, iepriekš par to brīdinot tās valsts uzraudzības iestādes, kurā atrodas uzņēmuma galvenais birojs.

2. Lai uzlabotu tāda uzņēmuma finanšu stāvokli, kura maksātspējas rezerves ir kļuvušas mazākas par 16. panta 3. punktā norā-

dīto minimumu, tās valsts uzraudzības iestāde, kurā atrodas uzņēmuma galvenais birojs, pieprasa iesniegt apstiprināšanai plānu, kā atjaunot stabilu finanšu stāvokli.

3. Ja maksātspējas rezerves kļūst mazākas par garantiju fondu, kas definēts 17. pantā, tās valsts uzraudzības iestāde, kurā atrodas uzņēmuma galvenais birojs, pieprasa iesniegt apstiprināšanai īstermiņa finanšu plānu.

Tā var ierobežot vai aizliegt uzņēmuma aktīvu brīvu izmantošanu. Tā informē citu dalībvalstu iestādes, kuru teritorijā uzņēmumam ir atļauts veikt jebkurus pasākumus, un pēdējās minētās valstis pēc pirmās minētās valsts lūguma veic tādus pašus pasākumus.

4. Kompetentās uzraudzības iestādes turpmāk var veikt visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai aizsargātu apdrošināto intereses gadījumos, kas paredzēti 1. un 3. punktā.

5. To dalībvalstu uzraudzības iestādes, kuru teritorijā ir atļauta konkrētā uzņēmuma darbība, sadarbojas, lai ieviestu noteikumus, kas minēti no 1. līdz 4. punktam.

21. pants

1. Visas dalībvalstis paredz, ka uzņēmumi var nodot visu polišu portfeli vai daļu no tā, ja pārņēmējiem, ņemot vērā pārņemšanu, ir vajadzīgas maksātspējas rezerves.

Attiecīgās uzraudzības iestādes savā starpā apspriežas, pirms apstiprina šādu pārņemšanu.

2. Ja kompetenta uzraudzības iestāde pārņemšanu apstiprinājusi, šī pārņemšana tieši ietekmē apdrošināšanas ņēmējus vai apdrošinātos.

C iedaļa : Licences atsaukšana

22. pants

1. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras teritorijā atrodas uzņēmuma galvenais birojs un kura piešķirusi licenci, var to atsaukt, ja uzņēmums:

a) vairs neievēro darbības sākšanas nosacījumus;

- b) paredzētajā laikā nav spējis veikt pasākumus, kas paredzēti atjaunošanas plānā vai finanšu plānā, kas minēts 20. pantā;
- c) nepilda savus pienākumus saskaņā ar valsts noteikumiem.

Ja licenci atsauc, tās valsts uzraudzības iestāde, kurā atrodas uzņēmuma galvenais birojs, paziņo to citu dalībvalstu uzraudzības iestādēm, kuras šim uzņēmumam izsniegušas licenci; tad arī tās atsauc piešķirtās licences. Tās valsts uzraudzības iestāde, kurā atrodas uzņēmuma galvenais birojs, sadarbībā ar minētajām citām iestādēm veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai aizsargātu apdrošināto intereses un jo īpaši ierobežo uzņēmuma aktīvu brīvu izmantošanu, ja šādi ierobežojumi jau nav ieviesti saskaņā ar 20. panta 1. punktu un 3. punkta 2. daļu.

2. Licenci, kas piešķirta tāda uzņēmuma aģentūrai vai filiālei, kura galvenais birojs atrodas citā dalībvalstī, var atsaukt, ja aģentūra vai filiāle:

- a) vairs neievēro darbības sākšanas nosacījumus;
- b) nepilda pienākumus, kādus tai uzliek tās valsts noteikumi, kurā tā darbojas, jo īpaši attiecībā uz tehnisko rezervju izveidi, kā paredzēts 15. pantā.

Pirms licences atsaukšanas tās valsts uzraudzības iestādes, kurā uzņēmums veic savu darbību, apspriežas ar tās valsts uzraudzības iestādi, kurā atrodas uzņēmuma galvenais birojs. Ja tās uzskata, ka šādas aģentūras vai filiāles darbība jāaptur pirms apspriešanās beigām, tās to nekavējoties iesaka tās valsts uzraudzības iestādei, kurā atrodas uzņēmuma galvenais birojs.

3. Visi lēmumi par licences atsaukšanu vai darbības apturēšanu precīzi jāpamato un jāpaziņo attiecīgajam uzņēmumam.

Katra dalībvalsts paredz tiesības griezties tiesā sakarā ar šādu lēmumu.

III sadaļa—Noteikumi, kas attiecas uz aģentūrām vai filiālēm, kas reģistrētas Kopienā un pieder uzņēmumiem, kuru galvenais birojs atrodas ārpus Kopienas

23. pants

1. Katra dalībvalsts dod iespēju veikt 1. pantā minētos darījumus jebkuram uzņēmumam, kura galvenais birojs atrodas ārpus Kopienas, ja tas ir saņēmis oficiālu licenci.

2. Dalībvalsts var piešķirt licenci, ja uzņēmums atbilst vismaz šādiem nosacījumiem:

- a) saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem ir tiesīgs darboties apdrošināšanas nozarē;

- b) atver aģentūru vai filiāli šīs dalībvalsts teritorijā;

- c) aģentūras vai filiāles darbības vietā apņemas atvērt savu darījumu kontu un glabāt tur visus dokumentus, kas saistīti ar šiem darījumiem;

- d) ieceļ pilnvarotu pārstāvi, kuru apstiprina kompetentās iestādes;

- e) valstī, kurā uzņēmums veic savus darījumus, tam pieder aktīvi, kuru apjoms ir vismaz puse no minimālā apjoma, kas attiecībā uz garantiju fondu noteikts 17. panta 2. punktā, un nogulda vienu ceturtdaļu no minimālā apjoma kā drošības naudu;

- f) apņemas uzturēt maksātspējas rezerves saskaņā ar 25. panta prasībām;

- g) iesniedz darbības plānu saskaņā ar 11. panta 1. un 2. punkta noteikumiem.

24. pants

Dalībvalstis prasa uzņēmumiem nodrošināt pietiekamas tehniskās rezerves, lai tie varētu segt visas apdrošināšanas saistības, kuras tie uzņemušies šo dalībvalstu teritorijā. Dalībvalstis gādā, lai aģentūra vai filiāle veidotu tehniskās rezerves no aktīviem, kas ir līdzvērtīgi šīm rezervēm un kas attiecīgās dalībvalsts noteiktajā apjomā ir atbilstīgie aktīvi.

Dalībvalstu likumi attiecas uz tehnisko rezervju aprēķināšanu, ieguldījumu kategoriju noteikšanu un aktīvu novērtēšanu.

Attiecīgās dalībvalstis prasa, lai aktīvi, kas ir tehniskās rezerves, būtu lokalizēti to teritorijā. Tomēr piemēro 15. panta 3. punktu.

25. pants

1. Dalībvalstis prasa, lai aģentūrām vai filiālēm, kuras reģistrētas to teritorijā, būtu maksātspējas rezerves, kas ir aktīvi bez paredzamiem pasīviem, atskaitot nemateriālās vērtības. Maksātspējas rezerves aprēķina saskaņā ar 16. panta 3. punktu. Lai aprēķinātu šīs rezerves, tomēr ņem vērā tikai prēmijas vai ieguldījumus un

prasības, kas izriet no darījumiem, ko veic attiecīgā aģentūra vai filiāle.

2. Garantiju fonds ir viena trešdaļa no maksāspējas rezervēm. Garantiju fonds nedrīkst būt mazāks kā puse no minimuma, kas noteikts 17. panta 2. punktā. Sākuma depozītu, ko nogulda saskaņā ar 23. panta 2. punkta e) apakšpunktu, ieskaita šādā garantiju fondā.

3. Aktīvi, kas ir maksāspējas rezerves, garantiju fonda apjomā jātur valstī, kurā uzņēmums darbojas, bet to atlikums - Kopienā.

26. pants

1. Uzņēmums, kurš, saņemis vienas dalībvalsts licenci, saņem vēl vienas vai vairāku citu dalībvalstu licenci atvērt aģentūras vai filiāles, var pretendēt uz vienu vai vairākām šādām priekšrocībām:

- a) maksāspējas rezerves, kas minētas 25. pantā, aprēķina saistībā ar visiem darījumiem, ko uzņēmums veic Kopienā; šādā gadījumā ņem vērā prēmijas vai ieguldījumus un prasības, kas izriet no darījumiem, kurus veic visas aģentūras vai filiāles, kas reģistrētas Kopienā;
- b) to atbrīvo no prasības arī šajās valstīs noguldīt depozītu, kas prasīts 23. panta 2. punkta e) apakšpunktā;
- c) aktīvus, kas ir garantiju fonds, tur jebkurā no dalībvalstīm, kurā uzņēmums darbojas.

2. Ja vismaz divas attiecīgās dalībvalstis pilnībā vai daļēji atzīst iesniegumu, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras teritorijā atrodas pretendenta vecākā iestāde, pārbauda uzņēmuma maksāspēju attiecībā uz visiem tā darījumiem dalībvalstīs, kuras atzīst iesniegumu. Pēc uzņēmuma lūguma un ar vienprātīgu attiecīgo dalībvalstu apstiprinājumu šādu pārbaudi tomēr var veikt kādas citas dalībvalsts kompetentā iestāde. Iestāde, kas veic pārbaudi, no citām dalībvalstīm iegūst vajadzīgo informāciju par aģentūrām vai filiālēm to teritorijās.

3. Šajā pantā paredzētās priekšrocības var atcelt pēc vienas vai vairāku ieinteresēto dalībvalstu iniciatīvas.

27. pants

Šīs direktīvas 19. un 20. panta noteikumi attiecas arī uz to uzņēmumu aģentūrām un filiālēm, uz kuriem attiecas šī sadaļa.

Attiecībā uz 20. panta piemērojumu, uzraudzības iestādei, kas ir atbildīga par vecāko iestādi, vai iestādei, kas tās vietā veic filiāļu vai aģentūru vispārējas maksāspējas pārbaudi, nodod tās valsts iestādei, kurā atrodas Kopienas uzņēmuma galvenais birojs.

28. pants

Ja 26. panta 2. punktā minētā iestāde atsauc licenci, šī iestāde par to paziņo citu dalībvalstu iestādēm, kurās uzņēmums darbojas, un tās veic attiecīgus pasākumus. Ja licences atsaukšanas iemesls ir vispārējā maksāspējas stāvokļa neatbilstība tam, par ko dalībvalstis vienojušās pēc lūguma, kas minēts 26. pantā, dalībvalstis, kuras devušas savu piekrišanu, arī atsauc piešķirtās licences.

29. pants

Izmantojot nolīgumus, kas saskaņā ar Līgumu noslēgti ar vienu vai vairākām trešām valstīm, Kopiena var piekrist piemērot noteikumus, kas atšķiras no šajā iedaļā paredzētajiem noteikumiem, nolūkā nodrošināt dalībvalstīs pietiekamu aizsardzību apdrošinātajiem, ievērojot savstarpējības principu.

IV sadaļa-Pagaidu noteikumi un citi noteikumi

30. pants

1. Dalībvalstis II sadaļā minētajiem uzņēmumiem, kas, stājoties spēkā šīs direktīvas īstenošanas pasākumiem, sniedz apdrošināšanas pakalpojumus to teritorijās vienā vai vairākās 1. pantā minētajās nozarēs, 16. un 17. panta prasību izpildei paredz piecus gadus pēc šīs direktīvas izziņošanas.

2. Turklāt dalībvalstis var:

- a) 1. punktā minētajiem uzņēmumiem, kuri piecos gados nav pilnībā izveidojuši maksāspējas rezerves, dot tā paveikšanai papildlaiku, kas nepārsniedz divus gadus, ar noteikumu, ka

šāds uzņēmums saskaņā ar 20. pantu uzraudzības iestādeidara zināmus pasākumus, kurus tas paredz veikt šajā nolūkā;

- b) 1. punktā minētos uzņēmumus, kuru gada ienākumi no prēmijām vai ieguldījumiem pēc pieciem gadiem nav sešas reizes lielāki par obligāto garantiju fondu, kas noteikts 17. panta 2. punktā, atbrīvot no prasības līdz finanšu gada beigām izveidot minimālo garantiju fondu, kas ir sešas reizes mazāks par prēmiju vai ieguldījumu ienākumiem šajā gadā. Pēc 33. pantā paredzētās pārbaudes rezultātu izvērtēšanas, Padome pēc Komisijas priekšlikuma vienprātīgi pieņem lēmumu par to, kad dalībvalstīm šis atbrīvojums jāatceļ.

3. Uzņēmumi, kas vēlas izvērst savus darījumus 8. panta 2. punkta vai 10. panta nozīmē, var to darīt, ja vien tūlīt izpilda visus šīs direktīvas noteikumus. Tomēr 2. punkta b) apakšpunktā minētos uzņēmumus, kuri attiecīgajā valstī izvērs darījumus citās apdrošināšanas nozarēs vai citās valsts teritorijas daļās, var uz desmit gadiem pēc šīs direktīvas izziņošanas atbrīvot no prasības izveidot 17. panta 2. punktā minēto minimālo garantiju fondu.

4. Uzņēmumi, kuru struktūra atšķiras no 8. pantā uzskaitītajiem uzņēmumiem, trīs gadus pēc šīs direktīvas izziņošanas var turpināt veikt savus darījumus tādā juridiskā formā, kāda tiem ir direktīvas izziņošanas laikā. Uzņēmumi, kas izveidoti Apvienotajā Karalistē saskaņā ar "Royal Charter" vai "private Act", vai "special public Act", var turpināt veikt savus darījumus esošajā formā neierobežotu laiku.

Uzņēmumi Beļģijā, kuri atbilstīgi saviem mērķiem nodarbojas ar starpniecības hipotekārajiem aizdevumiem vai noguldījumu operācijām, saskaņā ar 15. panta 4. punktu noteikumos par privātu krājbanku uzraudzību, kuras koordinē 1967. gada 23. jūnija "arrête royal", var turpināt veikt šādus darījumus vēl trīs gadus pēc šīs direktīvas izziņošanas.

Attiecīgās dalībvalstis sastāda šādu uzņēmumu sarakstu un iesniedz to citām dalībvalstīm un Komisijai.

5. Pēc to uzņēmumu lūguma, kuri atbilst 15., 16. un 17. panta prasībām, dalībvalstis saskaņā ar pastāvošajiem noteikumiem pārtrauc piemērot tādus ierobežošanas pasākumus, kuri saistīti ar hipotēkām, depozītiem un vērtspapīriem.

31. pants

Dalībvalstis III sadaļā minētajām aģentūrām vai filiālēm, kuras, stājoties spēkā šīs direktīvas īstenošanas pasākumiem, darbojas

vienā vai vairākās 1. pantā minētajās apdrošināšanas nozarēs un neizvērs savus darījumus 10. panta 2. punkta nozīmē, 25. panta nosacījumu izpildei paredz ilgākais piecus gadus pēc šīs direktīvas izziņošanas.

32. pants

Līdz tam laikam, kamēr stājas spēkā nolīgums, kurš saskaņā ar 29. pantu noslēgts ar trešajām valstīm, un, vēlākais, četrus gadus pēc šīs direktīvas izziņošanas jebkura dalībvalsts tiem uzņēmumiem, kas izveidoti tās teritorijā, var turpināt piemērot noteikumus, kas tiem piemēroti 1973. gada 1. janvārī, par atbilstīgiem aktīviem un tehnisko rezervju lokalizāciju, ja par to paziņo citām dalībvalstīm un Komisijai un ja nepārkāpj atvieglojumus, kas saskaņā ar 15. panta 2. punktu piešķirtas tiem dalībvalstu uzņēmumiem, kuri izveidoti tās teritorijā.

V sadaļa-Nobeiguma noteikumi

33. pants

Komisija un dalībvalstu kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai atvieglotu tiešās apdrošināšanas uzraudzību Kopienā un apzinātu grūtības, kas var rasties, piemērojot šo direktīvu.

34. pants

1. Sešos gados pēc šīs direktīvas izziņošanas Komisija iesniedz Padomei ziņojumu par šajā direktīvā noteikto finansiālo prasību ietekmi uz stāvokli dalībvalstu apdrošināšanas tirgos.

2. Vajadzības gadījumā pirms pārejas laika beigām, kas paredzēts 30. panta 1. punktā, Komisija iesniedz Padomei starpposmu ziņojumus.

35. pants

Dalībvalstis izdara grozījumus savos tiesību aktos, lai izpildītu šīs direktīvas prasības 18 mēnešos pēc tās izziņošanas, un tūlīt par to informē Komisiju.

Šādi grozītus tiesību aktus saskaņā ar 30., 31. un 32. pantu piemēro 30 mēnešos pēc direktīvas izziņošanas.

36. pants

Pēc šās direktīvas izziņošanas dalībvalstis nodrošina to, ka galveno normatīvo vai administratīvo aktu noteikumus, kurus tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva, paziņo Komisijai.

37. pants

Pielikums ir šīs direktīvas daļa.

38. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1973. gada 24. jūlijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
I. NØRGAARD

PIELIKUMS

A. Risku klasifikācija atbilstīgi apdrošināšanas nozarēm

1. *Nelaiemes gadījumi (tostarp darba traumas un arodslimības)*
 - pastāvīgi finansiāli pabalsti
 - pabalsti kompensāciju formā
 - abu iepriekšējo apvienojums
 - pasažieru traumas
2. *Slimība:*
 - pastāvīgi finansiāli pabalsti
 - pabalsti kompensāciju formā
 - abu iepriekšējo apvienojums
3. *Sauszemes transportlīdzekļi (izņemot dzelzceļa ritošo sastāvu) Visi bojājumi vai zaudējums saistībā ar*
 - sauszemes mehāniskajiem transportlīdzekļiem
 - sauszemes transportlīdzekļiem, kas nav mehāniski transportlīdzekļi
4. *Dzelzceļa ritošais sastāvs*

Visi dzelzceļa ritošā sastāva bojājumi vai tā zaudējums
5. *Gaisa transports*

Visi gaisa transporta bojājumi vai tā zaudējums
6. *Kuģi (jūras, ezeru un upju, kā arī kanālu liellaivas) Visi bojājumi vai zaudējums saistībā ar*
 - upju un kanālu liellaivām
 - ezeru liellaivām
 - jūras kuģiem
7. *Mantas tranzītā (tostarp preces, bagāža un citas)*

Visi bojājumi, kas nodarīti mantām tranzītā, vai to zaudējums neatkarīgi no transporta veida
8. *Ugunsgrēki un dabas parādības*

Visi īpašuma bojājumi vai tā zaudējums (izņemot īpašumu, kas iekļauts 3., 4., 5., 6. un 7. nozarē) sakarā ar:

 - ugunsgrēkiem
 - sprādzieniem
 - vētrām
 - citām dabas parādībām
 - kodolenerģiju
 - zemes iegrimšanu

9. *Citi īpašuma bojājumi*

Visi īpašuma bojājumi vai tā zaudējums (izņemot to īpašumu, kas iekļauts 3., 4., 5., 6. un 7. nozarē) sakarā ar krusu vai salu, sakarā ar visiem citiem negadījumiem, piemēram, zādzību, izņemot tos, kas iekļauti 8. nozarē.

10. *Atbildība attiecībā uz mehāniskajiem transportlīdzekļiem*

Atbildība, izmantojot mehāniskos transportlīdzekļus, kas pārvietojas pa sauszemi (tostarp pārvadātāju atbildība)

11. *Atbildība attiecībā uz gaisa transportu*

Atbildība, izmantojot gaisa transportu (tostarp pārvadātāju atbildība)

12. *Atbildība attiecībā uz kuģiem (jūras, ezeru un upju kuģi, kā arī kanālu liellaivas)*

Atbildība, izmantojot kuģus, liellaivas vai laivas jūrā, ezeros, upēs vai kanālos (tostarp pārvadātāju atbildība)

13. *Vispārēja atbildība*

Atbildība, kas nav minēta 10., 11. un 12. punktā.

14. *Kredīts*

- maksātnespēja (vispārēja)
- eksporta kredīts
- nomaksas kredīts
- hipotēkas
- lauksaimniecības kredīts

15. *Galvojums*

- galvojums (tiešs)
- galvojums (netiešs)

16. *Dažādi finansiāli zaudējumi*

- nodarbinātības riski
- nepietiekami ienākumi (vispārēji)
- slikti laika apstākļi
- pabalstu zaudējums
- pastāvīgi vispārēji izdevumi
- neparedzēti tirdzniecības izdevumi
- tirgus vērtības zudums
- nomas vai ienākumu zaudējums
- netieši tirdzniecības zaudējumi, kas nav minēti iepriekš
- citi finansiāli zaudējumi (nav saistīti ar tirdzniecību)
- citi veida finansiāli zaudējumi

17. *Tiesvedības izdevumi*

Tiesvedības izdevumi un tiesas prāvu izmaksas

Riskus, kas iekļauti kādā nozarē, nevar iekļaut nevienā citā nozarē, izņemot C punktā minētajos gadījumos.

B. Vairākām apdrošināšanas nozarēm piešķirto licenču apraksts

Ja atļauja vienlaikus attiecas uz:

- a) 1. un 2. nozari, to sauc par "Nelaiemes gadījumu un veselības apdrošināšanu";
- b) 1. (ceturto ievilkumu), 3., 7. un 10. nozari, to sauc par "Mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu";
- c) 1. (ceturto ievilkumu), 4., 7. un 6. nozari, to sauc par "Jūras un sauszemes transportlīdzekļu apdrošināšanu";
- d) 1. (ceturto ievilkumu), 5., 7. un 11. nozari, to sauc par "Aviotransporta apdrošināšanu";
- e) 8. un 9. nozari, to sauc par "Apdrošināšanu pret ugunsgrēkiem un citiem īpašuma bojājumiem";
- f) 10., 11., 12. un 13. nozari, to sauc par "Atbildības apdrošināšanu";
- g) 14. un 15. nozari, to sauc par "Kredīta un galvojuma apdrošināšanu";
- h) visām nozarēm, - katra dalībvalsts izvēlas tās nosaukumu, paziņojot citām dalībvalstīm un Komisijai savu izvēli.

C. Apakšriski

Uzņēmums, kas saņēmis licenci apdrošināt pamatrisku vienā nozarē vai nozaru grupā, var apdrošināt arī citu nozaru riskus bez licences, ja tie:

- ir saistīti ar pamatrisku,
- attiecas uz objektu, kas ir apdrošināts pret pamatrisku, un
- ir iekļauts pamatriska apdrošināšanas līgumā.

Tomēr riskus, kas iekļauti pielikuma A punkta 14. un 15. nozarē, var arī neuzskatīt par citu nozaru apakšriskiem.
